

Ładne wersety z Listu do Hebrajczyków

Wybrane w trakcie studium Listu w grupie IPP-KTW, w 2018 roku, do zapamiętania

Hbr 1:1-2 tpnt

Bóg, który wielokrotnie i wieloma sposobami mówił dawniej do ojców przez proroków, w te ostatnie dni przemówił do nas w osobie Syna, którego ustanowił dziedzicem wszystkich rzeczy i przez którego uczynił okresy czasu.

Hbr 1:1-2 bt5

Wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał niegdyś Bóg do ojców naszych przez proroków, a w tych **ostatecznych** dniach przemówił do nas przez Syna. Jego to ustanowił dziedzicem wszystkich rzeczy, przez Niego też stworzył wszechświat.

Hbr 1:1-2 eib

Bóg, który stopniowo i na wiele sposobów objawiał dawniej swoje Słowo ojcom przez proroków, w tych ostatnich dniach przemówił do nas w osobie Syna. Jego ustanowił dziedzicem wszystkiego. Przez Niego również stworzył wszystko, co istnieje **w czasie i przestrzeni**.

Hbr 2:17-3:2 tpnt

[Syn] zobowiązany był, aby we wszystkim zostać upodobnionym do braci, by stał się miłosiernym i wiernym arcykapłanem przed Bogiem, dla przebłagania za grzechy ludu. W czym bowiem doznał cierpień, będąc poddawany próbie, w tym może dopomóc tym, którzy są poddawani próbie. Dlatego też, bracia święci, uczestnicy powołania niebiańskiego, patrzcie uważnie na apostoła i arcykapłana naszego wyznania, Jezusa Chrystusa, wiernego Temu, który Go ustanowił, podobnie jak Mojżesz był wierny w całym Jego domu. (-> 12:1)

Hbr 3:1-2 eib

Stąd, bracia święci, współuczestnicy powołania niebieskiego, **skupcie uwagę na Jezusie**, Apostole i Arcykapłanie wyznawanych przez nas prawd, wiernym Temu, który Go wyznaczył, podobnie jak Mojżesz był wierny w całym Jego domu. (-> 12:1-2)

Hbr 4:12 tnpn

Bo Słowo Boże jest żywe i skuteczne, ostrzejsze niż każdy miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia **duszy**, jak i **ducha**, stawów, jak i szpiku, zdolne do osądzenia zamysłów i intencji serca.

Hbr 4:14-16 tpnt

Mając więc wielkiego arcykapłana, który przeszedł przez niebiosy, Jezusa, Syna Bożego, trzymajmy się mocno naszego wyznania. Nie mamy bowiem arcykapłana, nie mogącego współczuć w naszych słabościach, lecz takiego, który na podobieństwo nam, doświadczony jest we wszystkim, oprócz grzechu. Zbliżajmy się więc z ufną odwagą do tronu łaski, abymy otrzymali miłosierdzie i znaleźli łaskę, a we właściwym czasie pomoc.

Hbr 5:1-2 eib

Każdy arcykapłan wybierany jest spośród ludzi i wyznaczany ze względu na ludzi do prowadzenia spraw dotyczących Boga. Jego zadaniem jest składanie darów i ofiar za grzechy, a czyni to jako ten, który potrafi zrozumieć nieświadomych i błędzących, bo sam podlega słabościom.

Hbr 5:1-2 tpnt

Albowiem każdy arcykapłan wzięty z ludzi, za ludzi jest ustanowiony w obecności Boga, aby składał dary i ofiary za grzechy, który może okazywać współczucie nieświadomym i błędzącym, bo sam poddany jest słabości.

Heb 5:17 tnpn

Każdy, kto karmi się mlekiem, jest niedoświadczony w nauce sprawiedliwości, bo jest niemowlęciem. Dojrzałym natomiast, właściwy jest stały pokarm; ci dzięki praktyce mają zmysły wyćwiczone do rozróżniania tego, co dobre, a także i złe. (6:1) Dlatego też pozostawiając początek nauki Chrystusa, wznieśmy się ku doskonałości, nie zakładając ponownie fundamentu o upamiętaniu się z martwych uczynków i o wierze w Boga, O nauce o chrztach, o wkładaniu rąk, także o powstaniu z martwych i o sądzie wiecznym.

Heb 6:1n eib

Fundament [składa się z] z prawd o ...

1. odwróceniu się od martwych uczynków (tpnp: upamiętaniu, bg, bp: pokucie),
2. zawierzeniu Bogu (tpnp: wierze w Boga, nś: poleganiu na Bogu),
3. z nauki o chrztach (bw: obmywaniach (błąd))
4. o nakładaniu rąk,
5. o zmartwychwstaniu i
6. o sądzie wiecznym.

Heb 8:1

Z naszych rozważań wynika głównie to, że mamy takiego Arcykapłana, który zajął miejsce w niebie, po prawej stronie Majestatu.

Hbr 8:7-12 tpnt

Bo gdyby to pierwsze było nienaganne, to nie szukano by miejsca na drugie. Obwiniając ich bowiem mówi: Oto nadchodzą dni, mówi Pan, gdy zawrę ostateczne z domem Izraela i z domem Judy **nowe przymierze**, nie według przymierza, które uczyniłem z ich ojcami, w dniu kiedy ująłem ich za rękę, aby wyprowadzić ich z ziemi egipskiej; gdyż oni nie wytrwali w moim przymierzu i ja ich zlekceważyłem, mówi Pan.

Bo takie jest przymierze, które ustanowię z domem Izraela w owych dniach, mówi Pan: Prawa moje włożę w ich umysły i wypiszę je na ich sercach, i będę im Bogiem, a oni będą mi ludem. I nikt nie będzie uczył swojego bliźniego, i nikt swojego brata, mówiąc: Poznaj Pana; wszyscy bowiem mnie poznają, od najmniejszego z nich, aż do największego z nich. Bo miłosierny będę dla ich nieprawości, a ich grzechów i bezprawia nie wspomnę więcej. (- > Jer 31:31nn)

Hbr 9:24-25 tpnt

Chrystus bowiem wszedł nie do uczynionego ręką świętego świątyni, które byłoby odbiciem prawdziwego, lecz do samego nieba, aby teraz być obecnym w naszym imieniu przed obliczem Boga i nie po to, by **wiele razy** ofiarowywać samego siebie, tak jak arcykapłan wchodzi do świętego świątyni co roku z cudzą krwią.

Hbr 9:28 tpnt

Chrystus, **raz będąc ofiarowany**, aby wziąć na siebie grzechy wielu, **drugi raz**, już bez żadnego związku z grzechem, ukaże się tym, którzy Go oczekują ku zbawieniu.

Heb 9.27-28 eib

I jak postanowiono, że człowiek **raz umiera**, a potem czeka go **sąd**, tak Chrystus, raz złożony w ofierze, aby wziąć na siebie grzechy wielu, drugi raz ukaże się tym, którzy Go wyczekują, nie ze względu na grzech, ale dla ich zbawienia.

Hebr 10:1, 14 eib

Prawo, jako zawierające w sobie cień przyszłych przywilejów, a nie sam obraz rzeczy, przez te same ofiary, składane stale rok w rok, w ogóle nie może doprowadzić do doskonałości tych, którzy z nimi przychodzą. (...) Jedną bowiem ofiarą na zawsze uczynił doskonałymi tych, których uświęca.

Heb 10:23 tpnt

Zachowujmy wyznanie niewzruszonej nadziei, bo godny zaufania jest Ten, który obiecał.

Hbr 10:24-25 tpnt

Przypatrujmy się jedni drugim, aby pobudzać się do miłości i dobrych czynów, nie porzucając naszych wspólnych zgromadzeń, jak to u niektórych jest w zwyczaju, ale zachęcajmy się; i to tym bardziej, im wyraźniej widzicie, że zbliża się ten dzień.

Heb 11:1-2 eib

Wiara jest podstawą spełnienia się tego wszystkiego, co jest treścią nadziei; przekonaniem o prawdziwości tego, co niewidzialne. Ze względu na nią starsi ludu otrzymali dobre świadectwo.

Hbr 11:1-2 bt5

Wiara zaś jest poręką tych dóbr, których się spodziewamy, dowodem tych rzeczywistości, których nie widzimy. To dzięki niej przodkowie otrzymali świadectwo.

Hbr 11:1-2 bw

A wiara jest **pewnością** tego, czego się **spodziewamy**, **przeświadczeniem** o tym, czego nie widzimy. Wszak jej zawdzięczają przodkowie chlubne świadectwo.

Hbr 11:1-2 tpnt

Wiara więc jest **istotą** tego, w czym pokładamy nadzieję, **przekonaniem** o rzeczach, których nie widzimy, przez nią przodkowie otrzymali chlubne świadectwo.

Hbr 11:6 tpnt

Bez wiary nie można podobać się Bogu; ten bowiem, kto zbliża się do Boga, musi wierzyć, że On jest, i że wynagradza tych, którzy Go szukają.

Heb 11:6b

Bóg nagradza tych którzy go szukają.

Hbr 11:40-12:3 eib

Bóg bowiem, ze względu na nas, przewidział coś lepszego, to znaczy, by doprowadzić ich (*bohaterów wiary*) do doskonałości wraz z nami. (1) Z tego powodu my, otoczeni tak wielką rzeszą świadków, odrzucimy wszelkie przeszkody oraz krępujący nas grzech i biegnijmy wytrwale w wyznaczonym nam wyścigu. (2) Utkwijmy wzrok w Jezusie, w Tym, który wzbudza i doskonali wiarę, i który ze względu na czekającą Go radość wycierpiał krzyż, nie zważając na hańbę, i zajął miejsce po prawej stronie tronu Boga. (3) Pomyślcie o Tym, który ze strony grzeszników doznał wobec siebie takiej wrogości, abyście, zniechęceni, nie upadli na duszy.

Hbr 12:1-3 eib

Z tego powodu my, otoczeni tak wielką rzeszą świadków, **odrzućmy** wszelkie przeszkody oraz krępujący nas grzech i **biegnijmy** wytrwale w wyznaczonym nam wyścigu. **Utkwijmy wzrok w Jezusie**, w Tym, który wzbudza i doskonali wiarę, i który ze względu na czekającą Go radość wycierpiał krzyż, nie zważając na hańbę, i zajął miejsce po prawej stronie tronu Boga. **Pomyślcie** (tpnp: rozważcie, ns: głęboko rozważcie) o Tym, który ze strony grzeszników doznał wobec siebie takiej wrogości, abyście, zniechęceni, nie upadli na duszy. (-> 3:1-2)

Hbr 12:4 eib

W walce z grzechem nie opieraliście się jeszcze aż do przelania krwi.

Hbr 13:7-8 tpnt

Pamiętajcie o swoich przewodnikach, którzy wam głosili Słowo Boże; a patrząc na koniec ich życia, naśladujcie ich wiarę. Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam i na wieki.

Heb 13:8

Jezus Chrystus wczoraj i dziś — ten sam i na wieki.

Hebr 13:14

Nie mamy tu bowiem miasta trwałego, ale tego, które ma nadejść szukamy (EIB: tęsknimy za nim).

Hbr 13:15 tpnt

Przez Niego [Jezusa] więc nieustannie składamy Bogu ofiarę chwały, to jest owoc warg wyznających Jego imię.

Hbr 13:20-21 eib

A Bóg pokoju, który przez krew wiecznego Przymierza wyprowadził spośród umarłych wielkiego Pasterza owiec, naszego Pana Jezusa, niech was wydoskonali we wszystkim, co jest przydatne do spełnienia Jego woli, czyniąc w nas to, co jest miłe w Jego oczach, przez Jezusa Chrystusa, któremu chwała na wieki.

Amen.